

ፍሬ ሊቃውንት

አፈ ሊቅ አክሊሉ ገብረ ኪዳን

(፲፱፻፩ - ፲፱፻፹)

ከቤተ ክህነት እስከ ማስታወቂያ ሚኒስቴር

በተሰፋዬ ሸብሩ

«ለኢትዮጵያ ታሪክ
ነው መልክ»

ፍሬ ሊቃውንት

ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ፤ የልደት በዓላቸውን በየዓመቱ ሐምሌ ፲፮ ቀን ያከብሩ በነበረት ጊዜ የሚያስቀድሱት በታላቁ ቤተ መንግሥት ቅጽር ግቢ ውስጥ በምትገኘው በሥዕል ቤት ኪዳነ ምሕረት ቤተ ክርስቲያን ነበር።

ንጉሡ ሥርዓተ ቅዳሴው ከተፈጸመ በኋላ ወደ ቤተ መንግሥታቸው ከመመለሳቸው በፊት፤ አፈ ሊቅ አክሊሉ ገብረ ኪሮስ የተባሉ ሊቅ ይህንኑ ታሪካዊ ቀን በማስመልከት ንግግር ያደርጋሉ።

እኛህ ሊቅ ሃያ አንድ ዓመት ሙሉ ያለማቋረጥ በንጉሡ ፊት ንግግር አድርገዋል። በዚህም በንጉሡ እና በቅርብ ባለሟሎቻቸው ዘንድ ሊታወቁ ችለዋል።

ሐምሌ ፲፮ ቀን ፲፱፻፺፱ ዓ.ም /በ፲፮ኛው ዓመት ንግግራቸው/ ግን ከሌላው ጊዜ ሁሉ ለአፈ ሊቅ የተለየ ቀን ነበር። በዕለቱ ከዐፄ ዘርዐ ያዕቆብ የተያያዘውን የተዋሕዶ ሃይማኖት ታሪክ ጠቅሰው በንጉሡ ፊት ሰፋ ያለ ንግግር አደረጉ። በተመሰጠ ሲከታተሏቸው የነበሩት ንጉሥ አንድ ነገር በልባቸው ያስቡና ወደ ቤተ መንግሥታቸው ይመለሳሉ።

ሊቁም አገር አማኝ ብለው ወደ ቤታቸው ይሄዳሉ። አንድ ቀን ለካስ ተፈልገው ኖሮ ያን ሊቅ ጥሩ ይባልና ከቤተ መንግሥት እቤታቸው ሰው ተልኮ እንዲጠሩ ይደረጋል። ሊቁም ከዋናው የእልፍኝ አሰኛ ልካይ ከጄኔራል አሰፋ ደምሴ ዘንድ ይቀርባሉ።

«ንጉሡ ሊያነጋግሩዎት ይፈልጋሉ» ይሏቸዋል ጄኔራሉ። ንጉሡም ከእልፍኛቸው ሰገነት ላይ ሆነው ግራና ቀኝ ይንጎራደዳሉ። አልጋ ወራሽ አስፋውስን ልዑላትና ልዑላን ሌሎችም መኳንንት የሰገነቱን መሐል ክፍት አድርገው ግራና ቀኝ ቆመዋል። አፈ ሊቅ በዋናው የእልፍኝ አሰኛልካይ አማካይነት ንጉሡ ፊት ሲቀርቡ ዝቅ ብለው እጅ ነሱ።

አፈሊቅ በጊዜው የሆነውን ሲያስታውሱ «ነገሩ የሆነው ሳይታሰብ ነበር እና ጎንበስ ብዬ እጅ ነሥቼ ቀና ለማለት እስከ መቸገር ደርሼ ነበር። ከድንጋጤዬ የተነሳ እንደምንም ቀና ብዬ ንጉሡን አየኋቸው። እጃቸውን ወደ ኋላ አድርገው ይንጎራደዳሉ። ግርማ ሞገሳቸው ያስፈራል፤ ያስደነግጣል። ግራ ቀኝን በዐይኔ ሳማትር ደግሞ ከዚያ ሁሉ ታላላቅ

ፍሬ ሊቃውንት

ባለ ሥልጣን መሐል ካባ የለበስኩትና የጠመጠምኩት እኔ ብቻ ነበርኩ። ጃንሆይ ወዲያውኑ ሊቁን መጠየቅ ጀመሩ።

ጃንሆይ፡- በየጊዜው የምታደርጋቸው ታሪካዊ ንግግሮች ሁሉ አንድ ከፍ ያለ መጽሐፍ ሊወጣው የሚችል ይመስለናል። ለመሆኑ ልታሳት መው ታስባለህ?

አፈሊቅ፡- ግርማዊ ሆይ ማሰቤስ አልቀረም። የማሳተሚያው አቅም ስለሌለኝ ብቻ ነው።

ጃንሆይ፡- አንተ አዘጋጅተህ አቅርበው እንጂ የማሳተሚያው ያን ዋጋ እኛ እንረዳለን። /ከዚህ በኋላ ነው አፈ ሊቅ «ለኢትዮጵያ ታሪካ ነው መልካ» የተሰኘውን ድርሰታቸውን ማዘጋጀት የጀመሩት/

ጃንሆይ፡- ለመሆኑ ይህንን ሁሉ ዕውቀት የገበየኸው የት ነው?

አፈ ሊቅ፡- ለቅኔ ትምህርት ወደ ዝቋላ ሄጃለሁ እንጂ በሙሉ የተማርኩት እዚህ ነው። በተለይ የሐዲስን ትርጓሜ ከሊቄ ቀጻላ ዘንድ በምማርበት ጊዜ /በ፲፱፻፲፱ ዓ.ም ግርማዊነትም አልጋ ወራሽ ሳለ/ ለእኔና ለሌሎች አራት ደቀ መዛሙርት በወር ቀለብ ቆርጠውልን የሁሉንም ተማሪዎች ደመወዝ እኔ እየተቀበልኩ ነው የተማርኩት።

ጃንሆይ፡- ጊዜው ምንም ቢቆይ ትዝ ይለናል። ለመሆኑ ስለ እመቤታችንና ስለ ዮሴፍ አንድ ላይ መኖር የእንግሊዘኛው መጽሐፍ ቅዱስ ምን እንደሚል መርምረኸዋል?

አፈ ሊቅ፡- ዕድሜ ለግርማዊነትም የዘመኑን ትምህርት /በተለይ እንግሊዘኛን/ በመጠኑም ቢሆን ተከታትየዋለሁ። በዚህ ምክንያት የአማርኛውንና የእንግሊዘኛውን መጽሐፍ ቅዱስ ለማስተያየትና ለማገናዘብ አልተቸገርኩም። ግርማዊ ሆይ የእንግሊዘኛው መጽሐፍ ቅዱስ እመቤታችንን ለዮሴፍ ማሰቱ ሲል፣ ግእዙ ፍህርቱ፣ አማርኛው እጮኛው ይላል።

ጃንሆይ፡- ታዲያ የትኛው ነው ትክክል ትላለህ?

አፈ ሊቅ፡- የአማርኛውና የግእዙ ነው ትክክል።

ጃንሆይ፡- እነሱ እኮ «ኢያእመራ ዮሴፍ እስከ አመ ወለደት ወልደ ዘበኩራ...» /ልጅ እስከ ወለደች ድረስ ዮሴፍ አላወቃትም/ ያለውን ይዘው ነው።

ፍሬ ሊቃውንት

አፈ ሊቅ፡- ይህም «እስከ» የሚለው ቃል ፍጻሜ የለውም። ለዚህ ማሰራጃ ይህን ዘንድ የሐንሰ አፈወርቅ «ኢወለደት ወልደ ሚልኮል እስከ አመ ሞተት» ብሏል። «እስከ ሞተትበት ቀን ድረስ ልጅ አል ወለደችም።» ከሞተች በኋላ ወለደች ይባላል?» ግርማዊ ሆይ?

ጃንሆይ፡- የሐንሰ አፈወርቅንና ቄርሎስን አዋልድ ናቸው በማለት ምስክርነታቸውን አይቀበሉም እኮ...!

አፈ ሊቅ፡- አዋልድ ማለት ልጆች፣ ሐዲሳት ማለት አባቶች፣ ብሉያት ነቢያት ማለት አያቶች ማለት ነው። ከነተረቱ «አባት ያበ ጀው ለልጅ ይበጀው እንዲሉ እነዚህ መንፈሳውያን አዋልድ መጻሕፍት የተውጣጡት ከብሉያት፣ ከነቢያትና ከሐዲሳት ነው እንጂ እንደ ሥጋዊ መጻሕፍት ያለመንፈስ ቅዱስ ተራዳኢነት በሥጋዊ የተደረሰ አይደለም።

ጃንሆይ፡- ፈገግ አሉና ረዘም ያለ ጊዜ ወስደው ጥያቄ እና መልሱን በስፋት ቀጠሉ። ወዲያው የእልፍኝ አስከልካዩ አፈሊቅን ጠጋ ብለው «ንጉሡ ደክሟቸዋል። ይበቃችኋል። ሽልማት ታዞልዎታል» ይላቸውና ወደ ውስጥ ይገባሉ። የዘውድ ምልክት ያለበት ልዩ ካባ ከጥንድ ድርብ እና ከሙሉ ክብር ጋር ለብሰው ንጉሡን እጅ ነስተው ወደ ቤታቸው ያመራሉ። ለሚቀጥለው ዓመት የሚያደርጉትን ንግግር በአእምሮቸው እያሰላሰሉ።

አፈ ሊቅ እንዳሜውቱኝ ይላሉ ልጆቸው አቶ ንጉሤ አክሊሉ ጃንሆይ ግእዝ በሚገባ ያውቃሉ። ትርጉሙን ብቻ ሳይሆን ግእዙን በሚገባ ይናገሩታል። «ኢያለመራ የሴፍ እስከ አመ ወለደት... ያለውን ይዘው ነው» ሲሉኝ... ግእዝ አዋቂነታቸውን ይበልጥ ሳረጋግጥ ችያለሁ ብለዋል አፈ ሊቅ።

አፈ ሊቅ አክሊሉ ገ/ኪርስ ከወ/ሮ እጎተ ማርያም ሠረቀ ብርሃንና ከመሪነታ ገብረ ኪርስ ኃይለ ገብርኤል መጋቢት ፳ ቀን ፲፱፻፩ ዓ.ም በተገለጹት ቡልጋ አውራጃ ዋሻ ማርያም እየተባለ በሚጠራው አካባቢ ተወለዱ።

ፍሬ ሊቃውንት

በአራት ዓመታቸው በአያታቸው ቤት ትምህርት ሠጪ መቁጠር/ ይጀምሩና በተለያዩ ችግሮች የተነሣ የጀመሩትን የፊደል ትምህርት ያቋርጣሉ። ከተወሰኑ ዓመታት በኋላ በ፲፱፻፲ ዓ.ም ያቋረጡትን ትምህርት ጀምረው ንባብና ዳዊት በአንድ ዓመት ውስጥ ደግመው በማጠናቀቃቸው ድግስ ተደግሶ ለወላጆቻቸውና ለአያቶቻቸው የምሥራች ተብሏል።

በ፲፱፻፲፩ ዓ.ም ሚያዝያ ወደ አዲስ አበባ በመምጣት በጊዜው ከነበሩት ሊቀ ጳጳስ ከአቡነ ማቴዎስ ማዕርገ ዲቁና ተቀብለዋል። ከዚህ በኋላ የዜማ ትምህርት ለመቀጠል እንዲችሉ አባታቸው አዲስ አበባ ጽርሐ አርያም ቅዱስ ሩፋኤል ደብር ያስተምሩ ከነበሩት ከሊቀ ጠበብት ደስታ ተገኝ ዘንድ ልከዋቸው ተምረዋል። በሁለት ዓመት ከስድስት ወር የቆይታ ጊዜያቸው ጸመ ድጓና ምዕራፍ ካጠኑ በኋላ ወደ ዝቋላ ገዳም ተጉዘው ወንበር ማርያም ከተባለች ደብር ብሉይና ቅኔ ያስተምሩ ከነበሩት ከመምህር ደስታ ቅኔ ቀጽለዋል። በዚህ ገዳም ቅኔ ያስተምሩ ከነበሩት ከመምህር ኮከብ ዘንድ ቅኔ እስከ ዘይእዜ ያለውን ጉዳይ ተምረዋል። በመጨረሻም የሐዲስና ዜማ አቋቋም መምህር ከነበሩት ከሊቁ ቀጸላ ወልደ መድኅን ቅኔውን ከነግሡ እርባታ ካስፋፉ በኋላ ለመቀኘት ሲበቁ በጉለሌ ሩፋኤል ደብር እንዲቀኙ ተፈቅዶላቸው ለደብሩ አለቃ ለአለቃ ሠርጹ ኃይሌ ደብዳቤ ተጽፎ ከዝቋላ ገዳም መጥተው ተቀኝተዋል።

በ፲፱፻፲፬ ዓ.ም ወደ ዝቋላ ገዳም በመመለስ ቅኔውን በማስፋፋት ከቆዩ በኋላ በ፲፱፻፲፮ ዓ.ም መምህራቸውን ሊቁ ቀጸላን ተከትለው ወደ አዲስ አበባ መጡ። ሊቁ ቀጸላ ግቢ ሥዕል ቤት ኪዳነ ምሕረት እንዲያገለግሉ ሲመደቡ እርሳቸውም በዚህችው ቤተ ክርስቲያን የቅኔውን አገባብ ቀጸሉ። ከዚህ በኋላ የታወቁት መምህር ወልደ ጊዮርጊስ እንጦጦ ራጉኤል ቤተ ክርስቲያን የመጻሕፍት ሐዲሳት ትርጓሜ ያስተምሩ ነበር። አክሊሉ ገ/ኪርስም ከኒሁ መምህር የግብረ ሐዋርያትን ትርጓሜ መማር ጀመሩ። ከዚያም አባታቸው በቀጨኔ መድኃኔ ዓለም ቤተ ክርስቲያን ብሉይና ቅኔ ያስተምሩ ከነበሩት ከአለቃ ገብረ ኢየሱስ ዘንድ ቅኔያቸውን እንዲያስፋፉ የብሉያትንም ታሪክ እንዲሰሙ ልከዋቸዋል።

ፍሬ ሊቃውንት

የዳዊትን፣ የዳንኤልን፣ የኢሳይያስን ትርጓሜ ከአለቃ ገብረ ኢየሱስ ወልደ አማኑኤል አጥንተው የአራትን ትርጓሜ እንደ ጀመሩ አባታቸው መምህር ገብረ ኢየሱስ በ፲፱፻፲፯ ዓ.ም ገዳር ፲፬ ቀን በማረፋቸው የትምህርት ትጋታቸው በብርቱ ኅዘን ታወከ። ኅዘኑ ቢበረታባቸውም አባ እንግዳ የሚባሉ መምህር በዚያው በቀጨኔ መድኃኔዓለም ቅኔ ያስተምሩ ስለ ነበር ቅኔውን እያስፋፉ ከቆዩ በኋላ መምህራቸው ለማስተማር የበቁ ናቸው በማለት እንዲያስተምሩ ፈቀዱላቸው።

አፈሊቅ አክሊሉ በነበራቸው የመማር የማወቅ ፍላጎት የተነሣ ወደ ተለያዩ መምህራን በመሄድ ዕውቀታቸውን ያስፋፉ ነበር። በ፲፱፻፲፯ ዓ.ም ስመ ጥሩው አለቃ ለማ ኃይሉ የቀጨኔ መድኃኔዓለምን ደብር ዕልቅና ተሸመው በመጡ ጊዜ አክሊሉ ገብረ ኪሮስ የሐዲስን ትርጓሜ ከባቸው መማር ጀመሩ። አለቃ ለማም የተዋሕዶ ሃይማኖት ዋና አብነትና ሊቅ እንደ መሆናቸው መጠን ብዙ ምሥጢር አስጠንተዋቸዋል። አለቃ ለማም የአፈ ሊቅ የቀለም አያያዝ ችሎታ ስላስደነቃቸው «የዚህን ልጅ ራትና ምሳውን ሳልችል የቀረሁ እንደ ሆነ እኔ ለማ አይደለሁም» እያሉ ለባለቤታቸው ይነግሯቸው ነበር። በኋላ ላይ ግን ለአራት ተማሪዎች ከመንግሥት ቀለብ ተሰጥቷቸው እንዲማሩ መፈቀዱን ሊቄ ቀጻላ ለአክሊሉ ይነግሯቸዋል። በዚህ ጊዜ ከቀጨኔ መድኃኔዓለም ወደ ሥዕል ቤት ኪዳነ ምሕረት መዛወር ግድ ሆነባቸው። ሊቄ ቀጻላም ቀለም ይገባሃልና አንዱ ቀለብ ለአንተ እንዲሰጥ ፈቅጄ ልሃለሁ። ስምህም በጽሕፈት ሚኒስቴር እንዲገባ ተደርጓል ብለው ይነግሯቸዋል። ስለዚህ ከ፲፱፻፲፱ ዓ.ም ጀምሮ እስከ ፲፱፻፳፰ ዓ.ም ድረስ ለዘጠኝ ዓመታት የሐዲሳት ትርጓሜን በሥዕል ቤት ኪዳነ ምሕረት ተከታትለዋል።

በመቀጠል ከቀጨኔው የድጓ መምህር ከአለቃ ወልደ ዮሐንስ፣ ከመሪኔታ መርዓዌ ከየኔታ ዘለዓለምና ከአለቃ ሀብተ ጊዮርጊስ ዝማሬ መዋስዕትና አቋቋም፣ ከአባ ገብረ ትንሣኤ የተክሌን ዝማሜ አጥንተዋል። አለቃ ሀብተ ጊዮርጊስ ያስጠኗቸውን ዜማ ደሀና አድርገው ስለ ያዘላቸው ዝማሬ መዋስዕቱን አስተምሮ ብለው ፈቅደውላቸው ነበር።

ፍሬ ሊቃውንት

የሃይማኖት ጥያቄ ለመመለስ እንዲችሉ የሊቅ ትምህርት ለመማር ወደ ሊቀ ሊቃውንት ሞገስ ዘወልደ ማርያም ዘንድ በመሄድ ትምህርት ጀመሩ። ከ፲፱፻፶፫ ዓ.ም ጀምሮ ሊቀ ሊቃውንት ሞገስ እስከ ዐረፋብት ጥር ፳፯ ቀን ፲፱፻፸፯ ዓ.ም ድረስ ለሃያ ሦስት ዓመታት የሃይማኖት አበው፣ የዮሐንስ አፈ.ወርቅ የቅዱስ ቄርሎስን መጻሕፍት፣ ትርጓሜን አጥንተዋል።

አፈሊቅ አክሊሉ እስከ ዕለተ ሞታቸው ድረስ ከመማር ከማንበብ አልተለዩም ነበር። ለዚህም «ሊቅ እየተማረና እያስተማረ ይሞታል»፣ «ያነበበ ዕውቀትን ጠገበ»፣ «መጠየቅ ያደርጋል ሊቅ» የሚሉ ብሃሎችን ዘወትር ይጠቀሙ ነበር።

አፈ ሊቅ አክሊሉ ገብረ ኪሮስ አቶ በትረ ጽድቅ ካሣ በተባሉ መምህር እንግሊዝኛ ቋንቋ እንዲያጠኑ ከተመረጡት የቤተ ክህነት ሊቃውንት መካከል አንዱ በመሆን በላይኛው ቤተ መንግሥት /በአሁኑ የአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ/ ሲከታተሉ ቆይተው በቅድስት ሥላሴ ት/ቤት አባ ማርቆስ የተባሉ ግብጻዊ የቋንቋ መምህር ተሰጥቷቸው እስከ ፳ኛ ክፍል ድረስ ተምረዋል። በ፲፱፻፴፰ ዓ.ም በቤተ ክህነት የድርሰት ክፍል ሥራ በመጀመራቸው የተነሣ በቅድስት ሥላሴ ጀምረውት የነበረውን የቋንቋ ትምህርት አቋርጠው በማታው የትምህርት ክፍለ ጊዜ በአሜሪካን ኢንስቲትዩት ት/ቤት በመማር የጀኛ ደረጃ ትምህርታቸውን አጠናቀዋል።

አፈ ሊቅ አክሊሉ በቤተ ክህነትና በመንግሥት ሥራ ላይ ከ፲፱፻፴፰-፲፱፻፶፫ ዓ.ም ድረስ ለ፲፯ ዓመታት በጠቅላይ ቤተ ክህነት በድርሰት ክፍል በዜና ቤተ ክርስቲያን ጋዜጣ በየበዓሉ የሚወጡትን ድርሰቶችና እንዲሁም የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሃይማኖታዊ ሥርዓትና እምነት የሚቃወም ጽሑፍ ሲወጣ ለዚያ መልስ የሚያዘጋጁ አፈሊቅ አክሊሉ ነበሩ። ይህም መልስ የሚሰጡበት መጽሔት «መርሐ ምእመናን» በመባል የሚታወቅ ነው።

በ፲፱፻፵፰ ዓ.ም የኢትዮጵያ ገዳማትና አድባራት ንዋየ ቅድሳት ሁሉ አዲስ አበባ ላይ ተሰብስበው እንዲቆዩ ተደርጎ በነበረ ጊዜ

«መዘከረ ምግብ መንፈሳዊ» የተባለውን ድርሰት በትእዛዝ አዘጋጅተው ያቀረቡት አፈሊቅ አክሊሉ ናቸው። ከዚህ በተጨማሪም ዜና ባስልዮስ የተባለ መጽሔት አዘጋጅተው አቅርበዋል። የሃይማኖት ክርክር በተነሣ ጊዜ በልዩ ልዩ የሀገር ውስጥ ጉባኤዎች ተካፋይ ከመሆናቸውም በላይ በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ በተዘጋጀው ሦስተኛው የኢትዮጵያ ዓለም አቀፍ ጉባኤም ላይ በመገኘት በወቅቱ ለተነሱ የሃይማኖት ጥያቄዎች ተገቢውን መልስ በመስጠት ተሳትፈዋል።

በቤተ ክህነት በማገልገል ላይ እያሉ በግእዙ መዝሙረ ዳዊት ውስጥ የሚገኘውን ውዳሴ ማርያምና ቅዳሴ ማርያምን በጽሕፈት ሚኒስቴር ትእዛዝ ከግእዙ ወደ አማርኛ ተርጉመው በማቅረብ እስከ አሁን ድረስ እያገለገለ ይገኛል።

አፈ ሊቅ አክሊሉ በነበራቸው ጥልቅ የሥነ ጽሑፍ ችሎታና ዝንባሌ በ፲፱፻፶፫ ዓ.ም ከቤተ ክህነት ወደ ማስታወቂያ መርሐ ብሔር ሚኒስቴር ተዛውረው እስከ ፲፱፻፷፮ ዓ.ም ድረስ ለ፲፫ ዓመታት አገልግለዋል።

በአዲስ ዘመን ጋዜጣና በኢትዮጵያ ሬዲዮ ታሪክ ጠቀስ የሆኑ የሐተታ ጽሑፎችን በማዘጋጀት ይሠሩ ነበር። በተጨማሪም በኢትዮጵያ ሬዲዮ «አባትህን ጠይቀው ይመልሱላሃል» በሚል ርእስ ትምህርታዊ የጥያቄና መልስ ፕሮግራም እያዘጋጁ ያቀርቡ ነበር።

በዚህ የሚኒስቴር መሥሪያ ቤት በሥነ ጽሑፍ ምርመራ አገልግሎት ውስጥ ልዩ ልዩ ድርሰቶችን በማረም ሠርተዋል። በ፲፱፻፷፮ ዓ.ም ከማስታወቂያ ሚኒስቴር በጠረታ ከተገለሉ በኋላ በቤታቸው ጽሑፎችን እያዘጋጁ ቆይተዋል። የሊቃውንተ ቤተ ክርስቲያን ሕይወት በሆኑት በብጹዕ ወቅዱስ አቡነ ተክለ ሃይማኖት ትዕዛዝና ፈቃድ በ፲፱፻፸፬ ዓ.ም እንደ ገና ወደ ጠቅላይ ቤተ ክህነት ተመልሰው በትንሣኤ ዘገባኤ ማተሚያ ቤት እስከ ፲፱፻፸፬ ዓ.ም ድረስ በእርማትና በመጻሕፍት ምርመራ ክፍል አገልግለዋል። በጠቅላላ ለሃምሳ አንድ ዓመታት በቤተ ክህነትና በመንግሥት ሥራ ያገለገሉ ሲሆን በመጨረሻ የሕይወት ዘመናቸው አካባቢ በሕመም ቢያዙም እንኳ ሰዜና ቤተ ክርስቲያን፣ በአዲስ

ዘመንና በዛሬይቱ ኢትዮጵያ ጋዜጦች ላይ ስለ ግእዙ ቋንቋና ታሪክ በተደጋጋሚ በመጻፍ፣ ስለ ኢትዮጵያ በዓላትም በሬድዮና በቴሌቪዥን ለሚቀርቡላቸው ቃለ ምልልሶች በቂ መልስ በመስጠት እስከ ዕለተ ሞታቸው ድረስ አንደበታቸው መልስ ከመስጠት ሳይገታ ጣታቸው ብዕር ከመጨበጥ ሳይረታ ቆይቷል።

አፈ ሊቅ አክሊሉ ገብረ ኪሮስ ማስታወቂያ ሚኒስቴር ውስጥ ይሠሩ በነበረበት ወቅት የአዲስ ዘመን ጋዜጣ አዘጋጅ /አንጋፋው ጋዜጠኛ ነጋሽ ገብረ ማርያም/ ለአፈ ሊቅ «ኤዲቶሪያል ለሚለው የእንግሊዘኛ ቃል ምን አማርኛ ትርጓሜ እንስጠው?» ሲል ይጠይቃቸዋል። ሊቁም፣ በሐዲስ ትምህርት፣ አንቀጹ-ትምህርት፣ አንቀጹ-ጸም፣ አንቀጹ-ምጽዋት አንቀጹ-መስዋዕት የሚል መኖሩን ለጋዜጣው ዋና አዘጋጅ በአስረጅነት ከገለጹላቸው በኋላ፣ ርእሰ-አንቀጽ ቢባል የሚሰማማ መሆኑን ይገልጹላቸዋል። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ርእሰ አንቀጽ የሚለው ጸድቆ እስከ ዛሬም ድረስ እያገለገለ ይገኛል።

በዚህ መሥሪያ ቤት ይሠሩ በነበሩበት ጊዜ በመንግሥት ትእዛዝ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ግማደ መስቀል ወደ ኢትዮጵያ አመጣጥ ታሪክ እንዲመረምሩ ለተላኩት የውጭ-ሀገርና የሀገር-ውስጥ የጋዜጠኞች ቡድን መሪ በመሆን ግሼን ደብረ ከርቤ ማርያም ቡድኑን በመምራት ሃደው «ጤፋት» ከተባለው መጽሐፍ የመስቀሉን አመጣጥ ታሪክ ከግእዙ ወደ አማርኛና እንግሊዝኛ እንዲተረጎም በማድረግ ታሪኩን በመጽሔት ጽፈው በማቅረብ ከፍተኛ ተግባር ፈጽመዋል።

በ፲፱፻፴፮ ዓ.ም ከሊቀ ሊቃውንት መሐሪ ትርፌ /በኋላ በብጹዕ አቡነ ጴጥሮስ/ አፈ ሊቅ አክሊሉ ገብረ ኪሮስ ተብለው ተሹመዋል። ይህም ሹመታቸው በሚኒስትሮች ምክር ቤት ተመክሮ የጸደቀ ነው።

አቶ ንጉሤ አክሊሉ የአፈ ሊቅ አክሊሉ ገ/ኪሮስ ልጅ ናቸው። በአንድ ወቅት የእሑድ ፕሮግራም የሬዲዮ ጋዜጠኛ በነበሩበት ጊዜ ከአባታቸው ጋር ቃለ ምልልስ የማድረግ አጋጣሚ አግኝተው ነበር። በዚያ ወቅት የነበረውን ሁኔታ ጋዜጠኛ ንጉሤ አክሊሉ እንዲህ ያስታውሱታል።

ፍሬ ሊቃውንት

በወርታ ግንቦት ጋብቻ ለምን አይፈጸምም? ቤተ ክርስቲያንን በዚህ ላይ ያላት አቋም ምንድን ነው? የሚለውንና የገዳር በሽታንና የገዳር መታጠንን አስመልክተን ለእሁድ ጠዋት የሬዲዮ ፕሮግራም አንድ ዝግጅት እንድናቀርብ እኔና የሥራ ባልደረባዬ እና ጓደኛዬ አዲሱ አበበ /ዛሬ የአሜሪካ ድምጽ ራዲዮ ጋዜጠኛ/ በአለቃችንና በመምህራ ችን በጋዜጠኛ አቶ ሙሉጌታ ሉሴ እንታዘዛለን። «ይሄ የቤተ ክርስቲያን ጉዳይ ስለሆነ ንጉሤ በሠራው ይሻላል ይላል አዲሱ። እሱ በደጃ ያላ ለፈ ይመስል...። መሥራተንስ ልሥራ ለመሆኑ ማነው ተጠያቂው?» አልኩ። አፈሊቅ ናቸው አባትህ...» አለኝ አለቃዬ። «አባቴን ኢንተርቪው ሳደርግ ሰው ጉድ አይልም?» በማለት መከራከር ጀመርኩ። በብዙ ክርክር ሐሳቡን ተቀበልኩ። ዝግጅቱንም ሠራሁት። አፈ ሊቅ ገዳር ለምን እንደ ሚታጠን ዘረዘሩ የገዳር በሽታ መንሥኤን ዘከሩ... በግንቦት መጋባትም ከልክል እንዳልሆነ ነውርም እንደሌለበት አስረዳኩ።... አባትህን ጠይቀው ይነግርሃል የሚለው ቃልም በዚህ መልኩ ተፈጸመ።

አቶ ንጉሤ ከአባታቸው ከአፈሊቅ አክሊሉ ገብረ ኪሮስ ጋር ስለነበረው ሁኔታ ሲገልጹ እንዲህ ይላሉ። «ጊዜው በ፲፱፻፶ዎቹ መጨረሻ ላይ ነው። በየዓመቱ ጥር ፳፩ የምትውለውን የአስተርጓሚ ማርያምን በዓል ለማክበር ቀደም ብለን ተዘጋጅተን ከአባቴ ጋር አገራችን ተጉለት እንገባለን። ላይ ዋሻ ማርያም ከመግባታችን በፊት አግረ መንገዳችንን ከአያቶቻችን አገር ከዘንደገር ጊዮርጊስ ቤተ ክርስቲያን ጎራ እንላለን። ጥር ፲፰ ቀን የሚውለውን የጊዮርጊስን «የሰባረአጽውን» በዓል በዚያ እናከብራለንና «የዘንድሮው እጣነ ሞገር /ቅኔ/ ያንተ ነው» አሉኝ አፈ ሊቅ በጉዞ ላይ እያለን። አባቴ ባዘዙኝ መሠረት ቅኔውን አዘጋጅቼ ክብር ይእቲውን ከሮህኩ በኋላ እጣነ ሞገሩን የሚመራ ሰው ጠፋ- የሚያዜም። አፈሊቅ ተመሪ ሆነው ጠጋ አሏ!! እኔ በጆሮ አቸው ቅኔውን ስነግራቸው እላቸው በዜማ ሲያንቀረቁሩት... አንድ ቦታ ላይ ዜማ ሰበርኩ መሰለኝ «ኸኸኸ» አሉ ቀስ ብለው። ወዲያው ነገሩ ወደ ሌሎች ካህናት ጆሮ ሳይደርስ የተሰበረውን አስተካከሉትና መሪና ተመሪነቱን ቀጠልን።... ምልጣኑ ላይ ደግሞ እላቸው መስቀሉን

ፍሬ ሊቃውንት

ይዘው ይመራሉ እኔ እመራለሁ ይሄ ሁልጊዜ ሳስታውሰው የምኖረው ገጠመኝ ነው። አባትና ልጅ መሪና ተመሪ ሆነን አሳለፍን።»

አፈ ሊቅ አክሊሉ ገብረ ኪሮስ ለዛን ከቁም ነገር ጋር አዋዝተው የመናገር ችሎታም ነበራቸው። ልጃቸው አቶ ንጉሤ የገጠሙትን እንዲህ ያስታውሱታል። «አንድ ቀን መንገድ ላይ ተገናኘንና ገበሬ «ማሳ በራት» የሚለው ለሴቶች ነው። ዜና ስታነቡ ብዙ ጊዜ እንደዚያ እያላችሁ ትሳሳታላችሁ። ወይ ደረቁን «ገበሬ ማሳበሮች» በሉት። ካልሆነም «ክቡራትና ክቡራን» እንደሚለው «ማሳበራት-ማሳበራን» በሉት ብለውኝ ከሄዱ በኋላ እንደ ገና ጠፋኝና «ተወው ልጄ! ተወው! ዛሬ ወንዱ ሁሉ ሴት ስለሆነ እንዳለሁ አንብብ» አሉኝና ገዟቸውን ቀጠሉ።»

አንድ ጊዜ ደግሞ ብፁዕ ወቅዱስ ፓትርያርክ አቡነ ባስልዮስ «አራዳ ጊዮርጊስን እልቅና ልሹምህ» ይሏቸዋል። አባታቸው አባ ገብረ ኪሮስ እዚያ ያገለግሉ ነበር። ያን ጊዜ ገዳማትና አድባራት የሚተዳደሩት በገጠር ርስት እና በከተማ ቦታ ነበር። አፈ ሊቅ ደግሞ የመጻሕፍተ ሊቃውንት ትርጓሜን በትርፍ ጊዜአቸው ከሊቀ ሊቃውንት ሞገስ ዘንድ ይማሩ ነበርና «አባታችን ... አመሰግናለሁ። ነገር ግን እኔ የቤተ ክርስቲያኑ ርስት ቀረ ብዬ ስሟገት ዋናው እና ትልቁ ቁም ነገር ቃለ እግዚአብሔሩ ይቀራል፤ ትምህርቱም ይረሳል።» ብለው በትግትና መልሰውላቸዋል።

አፈ ሊቅ አክሊሉ ገብረ ኪሮስ ሀገራቸውንና ቤተ ክርስቲያንን ያለ መታከት ሲያገለግሉ ቆይተው ገዳር ፲፩ ቀን ፲፱፻፹ ዓ.ም ዐርፈዋል። የቀብራቸው ሥነ ሥርዓት ገዳር ፲፪ ቀን ፲፰፻፺ ዓ.ም በአደገብትና በተማሩበት በአዲስ አበባ ጽርሐ አርያም ቅዱስ ፍፋኤል ቤተ ክርስቲያን ተፈጽሟል።

ምንጭ:- የሰባት ዓመት ማስታወሻ ለአፈ ሊቅ አክሊሉ ገ/ኪሮስ /ምሉዕ በሱልጌ/ ከንጉሤ አክሊሉ። ፲፱፻፹፯
- ዜና ቤተ ክርስቲያን ጋዜጣ፣ ገዳር ፴ ቀን ፲፱፻፹ ዓ.ም
- ድምፅ ተዋሕዶ ጋዜጣ፣ ታኅሣሥ ፲፱፻፹ ዓ.ም